

Către

Curtea Europeană a Drepturilor Omului

Fax: +33 (0)3 88 41 39 00; +33 (0)3 90 21 43 50

Regula 39 – Urgent

Persoană de contact: ...

Subsemnatul, ... în temeiul art. 39 din Regulamentul Curții Europene a Drepturilor Omului, formulez în nume personal prezenta

Cerere de măsuri provizorii

prin care solicit adoptarea de către Curte a unor măsuri provizorii prin care să fie suspendată procedura de adoptare a Proiectului de Lege privind vaccinarea persoanelor în România și orice demers care duce la introducerea pașapoartelor de vaccinare.

1. Precizări prealabile

1. În prezent, în România are loc a doua etapă a procesului de vaccinare împotriva COVID-19. În această etapă sunt incluse persoanele cu grad de risc și lucrătorii care desfășoară activității în domenii-cheie, esențiale, printre care și domeniul educației și cel juridic, două domenii în care eu activez. Un mare număr de cadre didactice, medici și funcționari publici refuză sau ezită să se supună riscului injectării cu un vaccin nesigur, cu eficiență incertă, iar această opțiune, în deplin acord cu principiile Convenției de la Oviedo din 1997 (la care România a aderat din 2001), este criticată vehement și ostracizată de autorități, exponenți ai executivului sau ai legislativului și jurnaliști, deopotrivă.
2. În acest context în care, aparent, ni se permite să refuzăm vaccinarea, la nivel național și european există demersuri legislative care, odată adoptate, vor duce la încălcarea sistematică a drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată

de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, precum și de Convenția de la Oviedo din 1997, ratificată de România prin Legea nr. 17/2001.

3. Aceste demersuri sunt de natură a îmi produce **un prejudiciu grav, ireparabil și iminent**, motiv pentru care formulez prezenta cerere prin care solicit adoptarea de către Curte a unor măsuri provizorii, care să conducă la suspendarea procedurii de adoptare a Proiectului de Lege privind vaccinarea persoanelor în România și la suspendarea demersurilor prin care se urmărește adoptarea unor pașapoarte europene de vaccinare.

2. Expunerea situației de fapt

2.1. Demersurile legislative prejudiciabile, demarate la nivel intern

4. Legislația din România nu permite contestarea demersurilor legislative inițiate în Parlament și nici contestarea în cadrul instanțelor naționale a unor măsuri legislative adoptate de organismele europene, cum este cazul Pașaportului european de vaccinare. Astfel, subsemnatul, mă aflu în imposibilitatea de a epuiza căile de recurs interne, în ceea ce privește cele două proiecte legislative, în lipsa existenței unor asemenea căi de recurs.
5. În România a fost demarată procedura legislativă PL-x nr. 399/2017 pentru adoptarea „Proiectului de Lege privind vaccinarea persoanelor în România”. Senatul, în calitate de primă Cameră sesizată a adoptat deja proiectul de lege. Proiectul se află acum pe rolul celei de-a doua Camere a Parlamentului României, iar potrivit dispozițiilor art. 75 din Constituția României, republicată, și ale art. 92 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, Camera Deputaților este cameră decizională, în legătură cu acest Proiect de Lege.
6. Demersul legislativ impune obligativitatea vaccinării pentru orice situație epidemiologică specială, decisă discreționar de guvern. Indiferent de motivele pe care le-ar putea avea individul, vaccinarea nu va mai putea fi refuzată. Or, vaccinarea este, în sensul Convenției de la Oviedo, o intervenție medicală invazivă, în legătură cu care pacientul trebuie să își dea un consimțământ informat. Obligativitatea vaccinării neutralizează dreptul de decizie a fiecărei persoane asupra propriului corp și asupra procedurilor medicale efectuate, iar în cazul părinților, afectează drepturile și responsabilitățile acestora în ceea ce privește asigurarea stării de sănătate a propriului copil.
7. În România nu există informație completă și simplu de înțeles de cetățeanul obișnuit în legătură cu compoziția chimică sau genetică, necesitatea sau utilitatea unui vaccin ori în legătură cu riscurile asociate (efecte adverse sau secundare). Dimpotrivă, există o continuă

și agresivă campanie de promovare a vaccinurilor, prezentate ca fiind sigure și eficiente, calități pe care niciun vaccin nu le are. Cu atât mai grav este faptul de a prezenta un ser, care se află în faza de testare clinică, drept vaccin/medicament sigur și eficient.

8. Contextul este foarte important având în vedere procesul de vaccinare împotriva COVID-19. În urma adoptării acestui proiect, adulții și copiii vor fi obligați să se supună unui act medical nesigur, cu multiple efecte adverse necunoscute și cu grave lacune de informație asupra interferențelor cu alte medicamente, pe care persoana le-ar putea lua pentru tratarea altor boli. Or, vaccinurile anti-covid care se incoluează europenilor sunt, toate, fără excepție, **experimentale**. Precizez că, la fel ca peste tot în lume, vaccinurile anti-covid au făcut și în România victime – efectele adverse grave au culminat cu decese care s-au întâmplat în imediata vecinătate temporală a vaccinurilor.
9. În plan social, cel mai grav lucru pe care îl declanșează isteria vaccinării obligatorii este segregarea pe criterii sanitare – persoanele care vor refuza sau vor fi în imposibilitate de a se vaccina vor fi marginalizate sau chiar supuse excluderii sociale. Deja un număr mare de comercianți și instituții publice au anunțat că nu vor mai permite accesul persoanelor ne-vaccinate, patronii presează angajații să se vaccineze sub amenințarea pierderii locului de muncă, iar persoanele vaccinate sunt încurajate să se manifeste segregționist față de cei ne-vaccinați (iar unele astfel de persoane au ajuns deja să se manifeste violent contra „ne-vaccinaților”, amintind de niște vremuri de care europenii nu sunt prea mândri).
10. În plan juridic, demersul legislativ enunțat mai sus introduce o inadmisibilă pasare a răspunderii pentru defectele vaccinurilor de la producător la Statul român, ceea ce denotă faptul că proiectul de lege este un cinic demers al Big Pharma prin care intenționează să își asigure privatizarea profitului și socializarea pierderilor și a riscurilor.

2.2. Demersurile legislative prejudiciabile, demarate la nivelul Uniunii Europene

11. La nivel Uniunii Europene, liderii europeni au discutat despre realizarea unor pașapoarte de vaccinare pentru cetățenii statelor membre care s-au imunizat împotriva Covid-19.
12. Într-un mesaj postat pe rețeaua de socializare twitter președinta Comisiei Europene, Ursula von der Leyen, anunță pregătirea unei propuneri legislative referitoare la *Pașaportul Digital Verde*. Pașaportul va avea drept scop dovedirea că o persoană a fost vaccinată, prezentarea rezultatele testelor efectuate de cei care nu au putut primi un vaccin împotriva COVID-19, precum și informații referitoare la recuperarea în urma infecției COVID-19.

13. Un asemenea demers este susținut și de președintele României¹, dl. Klaus Iohannis, care a susținut, în cadrul reuniunii extraordinare a Consiliului European, că „*certificatul european de vaccinare pentru călătorii ar trebui folosit în scop medical*”.
14. Prezenta cerere își justifică urgența cu atât mai mult cu cât, executivul Uniunii Europene își propune să prezinte planurile pentru un certificat de vaccinare pe 17 martie și să coopereze cu organizațiile internaționale pentru a se asigura că sistemul său funcționează și dincolo de Uniunea Europeană.

3. Expunerea încălcărilor legislative

15. Adoptarea demersurilor legislative prezentate la punctul 2 ar crea un prejudiciu grav, ireparabil și iminent subsemnatului și tuturor cetățenilor care din diferite motive (unele chiar medicale) nu pot să se vaccineze. În concret, adoptarea Proiectului de Lege privind vaccinarea persoanelor în România și introducerea pașapoartelor de vaccinare ar duce la încălcarea demnității, respectului și integrității ființei umane și al celorlalte drepturi și libertăți fundamentale față de aplicațiile biologiei și medicinei (art. 1 Convenția de la Oviedo); încălcarea principiului întâietății ființei umane (art. 2 din Convenția de la Oviedo); încălcarea consimțământului liber privind scopul și natura intervenției, precum și în privința consecințelor și riscurilor (art. 5 Convenția de la Oviedo); încălcarea protecției persoanelor care nu au capacitatea de a consimți la o cercetare (art. 17 Convenția de la Oviedo).
16. Prin adoptarea unor asemenea demersuri legislative, la nivel intern și la nivel european, se introduce un mecanism de discriminare (vaccinat/ nevaccinat), fapt ce contravine de asemenea, articolului 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care interzice orice fel de discriminare, indiferent de criteriu.
17. De asemenea, adoptarea Proiectului de Lege privind vaccinarea persoanelor în România și introducerea pașapoartelor de vaccinare vor avea ca efect segregarea populației pe criterii sanitare și va limita sau neutraliza libertatea de mișcare, libertatea muncii și dreptul la viața intimă și familială, drepturi protejate de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.
18. În plus, prin introducerea obligativității vaccinului se încalcă dispozițiile art. 17 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, referitor la interzicerea abuzului de drept, prin care se interzice oricărui stat membru al Convenției să desfășoare orice act ce urmărește distrugerea drepturilor sau libertăților recunoscute de Convenție. Vaccinarea reprezintă un

¹ <https://www.digi24.ro/stiri/actualitate/politica/klaus-iohannis-sustine-ca-pasaportul-de-vaccinare-ar-trebui-folosit-in-scop-medical-1459153>

act medical, iar introducerea obligativității vaccinării necesită acordul pacientului sau reprezentantului legal. Consimțământul pentru orice tratament medical nu poate fi prezumat, ci trebuie să fie un consimțământ informat, exprimat în prealabil, expres și neechivoc.

19. Nu în ultimul rând, art. 18 din Convenția de la Oviedo interzice crearea de embrioni umani în scopuri de cercetare. Or, în prospectul vaccinului COVID-19 AstraZeneca, unul dintre vaccinurile aprobate de Agenția Europeană a Medicamentului pentru a putea fi folosite la nivel european, se menționează că unul din componentele vaccinului este: „*produs în celule renale de **embrion uman** modificate genetic (HEK), linia celulară 293 și prin tehnologia ADN recombinat*”, ceea ce încalcă interdicția prevăzută de Convenția de la Oviedo.

4. Justificarea urgenței promovării prezentei cereri

20. Având în vedere multiplele încălcări ale drepturilor, despre care am făcut referire în cuprinsul prezentei cereri, consider că adoptarea proiectelor legislative demarate la nivel național și european, trebuie suspendată urgent. Adoptarea unor asemenea demersuri legislative deschide calea pierderii garanțiilor promovate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului și de celelalte documente care au drept scop protejarea acestor garanții. În acest sens, Curtea este în măsură să salvgardeze drepturile protejate de Convenție și să prevină transformarea societății într-un apartheid sanitar, provocat de adoptarea acestor proiecte legislative, prin luarea unei măsuri provizorii privind suspendarea celor două proiecte legislative.

Față de cele prezentate anterior, subsemnatul solicit intervenția Curții Europene a Drepturilor Omului, prin adoptarea unor măsuri provizorii care să conducă la oprirea de urgență a demersurilor legislative demarate la nivel intern și european, despre care am făcut referire în prezenta cerere.